

ה"ט 10739/09/16 - נטלי לוי, גבריאל לוי נגד גילי שרר, דפנה אשכנזי

בית משפט השלום בחיפה

ה"ט 10739-09-16 לוי ואח' נ' שרר ואח'
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני מבקשים	כבוד השופט אפרים צ'זיק
נגד משיבים	
	1. נטלי לוי
	2. גבריאל לוי
	1. גילי שרר
	2. דפנה אשכנזי

החלטה

בהשלמה לדיון אשר נתקיים בפני ביום 13.9.2016, מצאתי ליתן החלטה משלימה לאחר שמיעת עדויות הצדדים.

במסגרת הדיון אשר התקיים בפני, התבקשו המבקשים לפרוש את מסכת העימותים שהייתה, ככל שהייתה, מול המשיבים, אשר היו הבסיס להגשת הבקשה.

הצדדים, שהינם שכנים בבית משותף, העידו על מתיחות הקיימת בין הצדדים, הנוגעת בעיקרה, לגישה, לעניינים הקשורים בניהול הבית המשותף: שימוש בחניה, הסדרת וטיפול בתקלות ביוב, תשלום דמי ועד, נשיאה בהוצאות הנוגעות לגג הבית, גיבון וכיו"ב.

במסגרת טענות המבקשים, ציינו המבקשים שפה בוטה ואיומים המיוחסים למשיבים, הטרדה בדרך של ניתוק תשתית חברת התקשורת, ונזק אשר נגרם למכונת השייכת למבקשים; המשיבים מנגד, הכחישו כל קשר לשאלת ניתוק תשתית התקשורת או ההיזק למכונת, והבהירו את הנסיבות בהן באו בדברים עם שכניהם או אורחיהם, במקרה זה או אחר.

לאחר בחינת טענות הצדדים, מצאתי כי אין הצדקה להותיר צו מניעת הטרדה מאיימת על כנו; לא התרשמתי כי התנהלות המשיבים הינה ברף המצדיק מניעת הטרדה לפי חוק מניעת הטרדה מאיימת תשס"ב 2001, אלא מדובר בעניינים רגילים ושגרתיים המהווים חלק משגרת החיים בבית משותף;

אציין, כי בין היתר, המבקשים אישור כי כבר מעת רכישת דירתם, עיכבו תשלומים שונים, מינוריים בעיקרם, כחלק מהתנהלותם הכוללת, ואישור כי סירבו לענות לפניית המשיבים, טלפונית או אחרות; אני סבור כי אכן יכול ופניות

המשיבים מטרידות את המבקשים, אולם הדבר נעוץ ברגישות יתר והקצנה מהותית של התגובה לכל פניה אשר בוצעה אליהם, ואין מדובר בהטרדה כמשמעותה. תגובתם של המבקשים לפניות השונות, נראית כמוגזמת ומופרזת בעליל, ולגישתי יכול והבעיה נעוצה לא בפניות המשיבים, אלא בתגובות המבקשים.

אני סבור כי מרבית המחלוקות והמתיחות שבין הצדדים - שלא גלשה לאלימות ואף לא לאיום באלימות (למעט מקרה אחד אליו אתייחס), ראויה להיפתר בפניה לגורם המוסמך, אשר יקבע מסמרות לגבי ההתנהלות בבית המשותף, ברכוש המשותף ובחניה של כלל דיירי הבניין.

בכל הנוגע לחניה, אבקש לציין:

- א. ניכר כי בין הצדדים ניטש מאבק על השימוש בחניה, בה מציב המשיב את אופנועו (ייאמר - רחבת החניה אינה מכילה הצמדה של חניות לדירות סציפיות, אלא מדובר בשטח משותף לגביו נוהגים כלל הדיירים בהסכמה). המשיב ציין כי נוהג הוא להחנות אופנועו בצמוד לגדר הקיימת ברחבת החניה, מזה עשר שנים, לפחות תשע שנים לפני בואם של המבקשים, כאשר עם בואם החלו להחנות מכוניות צמוד לגדר, במכוון, על מנת לא לאפשר החניית האופנוע באותו מקום. לדברי המשיב, כך נהג שנים, ואין ברחבת החניה דרך אחרת לעגן האופנוע; לא ברור מדוע לא פעלו הצדדים להחלפת מקומות חניה אשר אינם מוצמדים ממילא, ובכך היו מביאים לכך כי חניית המבקשים לא הייתה סמוכה לגדר והיה נגרע גורם עיקרי בסכסוך - או לכל הפחות, מדוע לא ניסו להתקין נקודת עיגון אחרת ברחבת החניה, בהסכמה.
- ב. נטען על ידי המבקשים כי המשיב השמיע איומים כלפי אחיה של המבקשת 2, איומים שיש לראות בהם אלימות מילולית, בעוד המשיב ציין כי דווקא אחיה של המבקשת הוא זה אשר הפנה אליו מחוות של אלימות. במסגרת זאת, ציין המשיב, כי באותה העת בה פנה לאחיה של המבקשת, וביקש ממנו שלא להחנות רכושו (סירה ומכונית) בחניה השייכת לרכוש המשותף, לאור מצוקת החניה במקום (מדובר ברחבה בה שישה מקומות חניה לשישה דיירים), ונענה בהתנהגות כוחנית, מה גם שבאותה העת גם מכונית המבקשים הייתה בחניה, קרי, נתפסו שלושה מתוך שישה מקומות באותה העת על ידי המבקשים; אם כך הם פני הדברים, לא ראיתי מקום להלין על פניית המשיב לאחיה של המבקשת;
- ג. אולם מבלי לקבוע מסמרות: תמהני על מה חשבו המבקשים, כאשר הם מתגוררים בבניין שיש בו מתיחות רבה - אשר נוצרה אפילו לפני שעברו להתגורר בבניין, וישנם מטענים רבים באשר לשימוש בחניה, כאשר מתירים המבקשים לקרוב משפחתם - ואפילו אם נתפס רק מקום חניה אחד - לתוך האזור הטעון, להציג נגרר עם סירה ברחבת החניה. ברור שמדובר או בחרחור מריבה מיותר, או בהתנהלות מתריסה, מיותרת המתעלמת מהשכנים, וגם אם הייתה בעקבות האמור פנייה בשפה בוטה, אין הדבר חוצה רף של הטרדה מאיימת לגישתי.

לאור כל האמור לעיל, אני סבור, לאחר שמיעת טענות הצדדים, כי אין הצדקה להותרת הצו על כנו, ואני מורה על ביטולו.

מטעמים של הנמכת הלהבות, איני עושה צו להוצאות.

ניתנה היום, י"ב אלול תשע"ו, 15 ספטמבר 2016, בהעדר הצדדים.